

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 561/06
07.06.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ и ВВ, чији је пуномоћник БВ адвокат, по заменичком пуномоћју БГ адвоката, против туженог "ГГ", ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Смедереву Гж1.бр.509/05 од 21.12.2005. године, у седници већа одржаној 7.6.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Општинског суда у Смедеревској Паланци П1.бр.2220/03 од 31.1.2005.године и пресуда Окружног суда у Смедереву Гж1.бр.509/05 од 21.12.2005. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Смедеревској Паланци П1.бр.2220/03 од 31.1.2005. године, поништена су као незаконита решења туженог од 25.7.2003. године, којима је тужиоцима отказан уговор о раду а тужени обавезан да тужиоце врати на послове који одговарају њиховој стручној спреми и радној способности и да им солидарно исплати на име трошкова спора 81.000,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Смедереву Гж1.бр.509/05 од 21.12.2005. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег ЗПП-а који се примењује на основу члана 491. став 1. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Побијаним решењима тужене, тужиоцима су отказани уговори о раду као технолошком вишку услед технолошких унапређења и нове организације пословања код туженог. Тужени је 25.7.2003. године донео Програм решавања вишка запослених и сачинио списак радника који представљају технолошки вишак, који је истог дана заједно са списком радника који представљају технолошки вишак доставила представнику Репрезентативног синдиката. Истог дана донета су и побијана решења којима су тужиоцима отказани уговори о раду. С тога нижестепени судови налазе да је тужени поступио противно одредби члана 115. Закона о раду, будући да репрезентативном синдикату није дата могућност да се изјасни о Програму решавања вишка запослених и списку радника који су проглашени за технолошки вишак, па су побијана решења поништена као незаконита.

С обзиром на наведено, ревизијом туженог се основано истиче да је у нижестепеним пресудама, због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Конвенцијом о престанку радног односа на иницијативу послодавца ("Службени лист СФРЈ"-Међународни уговори бр. 4/84 и 7/91) у члану 13. став 1. тачка б) предвиђено је када послодавац намерава да прекине радни однос са радницима из разлога економске, технолошке, структуралне или сличне природе, он ће пружити, у складу са националним законодавцем и праксом, заинтересованим радничким представницима што је могуће пре могућност за консултације о мерама које треба предузети да би се спречили и свели најмању меру прекиди радног односа и о мерама за ублажавање штетних последица прекида радног односа по заинтересоване раднике, као што је налажење алтернативног запослења. Обавеза прибављања мишљења Репрезентативног синдиката на предлог Програма решавања вишка запослених и пре отказа уговора о раду, предвиђена је одредбама члана 115. и 104. Закона о раду, па поступање супротно овим одредбама, заиста преставља повреду поступка. Међутим, ради се о релативно битној повреди поступка, која не утиче на законитост отказа уговора о раду тужиоцима, уколико су испуњени законом прописани услови за отказ уговора о раду из члана 101. став 1. тачка 8. Закона о раду и ако је тужиоцима пре отказа уговора о раду исплаћена отпремнина, у складу са чланом 117. истог закона. Будући да су нижестепени судови засновали своју одлуку искључиво на одредби члана 115. Закона о раду, а нису испитивали остале одлучујуће чињенице за оцену законитости побијаних решења, то су обе нижестепене пресуде укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће утврдити све одлучне чињенице за оцену законитости побијаних решења, а нарочито па ли је, кала и у ком износу тужиоцима исплаћена отпремнина, након

позивајући решења, а нарочито да ли је, када и у ком процесу тужбоцима поднелима стипендија, након чега ће бити донета правилна одлука о основаности њиховог тужбеног захтева.

На основу члана 395. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз